

Krachtvoer met 125 DVE voor opfok van roze-vleeskalveren

F.C. van der Schans (PR)

Roze-vleeskalveren kregen tot 16 weken leeftijd krachtvoer met 105 of 125 g DVE per kg en snijmais. Het DVE-gehalte van het krachtvoer had geen effect op de droge-stofopname en de energie-opname. Kalveren die krachtvoer met 125 g DVE kregen, hadden een hogere groei tijdens de opfok. Er was uiteindelijk geen verschil in karkasgewicht en karkaskwaliteit.

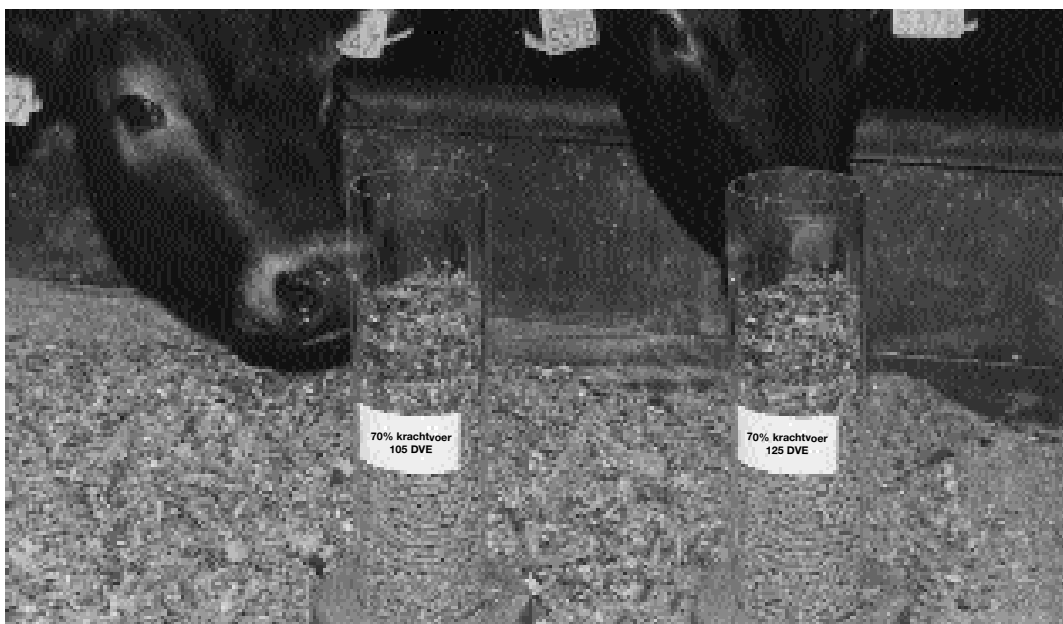
Hogere groei tijdens opfok

Het DVE-gehalte van het krachtvoer had geen effect op de voeropname (tabel 1). De opname van DVE was bijna 14% hoger bij de groep met 125 g DVE per kg in het krachtvoer. Bij deze hogere DVE-opname was de groei van de kalveren in de periode van 7 tot 10 weken 130 gram hoger, zie figuur 1. Dit komt waarschijnlijk doordat bij krachtvoer met 105 DVE per kg de opname van eiwit lager was dan de behoefte. Kalveren van deze leeftijd hebben namelijk behoefte aan een relatief hoog eiwitgehalte in het rantsoen omdat er in de pens nog onvoldoende eiwit geproduceerd wordt.

De groei van de kalveren die krachtvoer met 125 g DVE per kg kregen was gemiddeld tijdens de opfok 30 gram per dag hoger. Desondanks was er geen verschil in de voederconversie. Aan het eind van de opfok was er een verschil in gewicht van 3,5 kg.

Geen effect op karkasgewicht

De voeropname en groei waren na de opfok, van 16 tot 32 weken, gelijk. Door de hogere groei tijdens de opfok was het eindgewicht van de kalveren die krachtvoer met 125 g DVE per kg kregen bijna 3 kg hoger (tabel 2). Het aanhoudingspercentage van deze kalveren was iets lager

Met 125 DVE in het krachtvoer groeien kalveren, tijdens de opfok, 30 gram per dag harder en hebben minder last van longproblemen, dan met 105 DVE.

Tabel 1 Voeropname- en groeieresultaten tot 16 weken leeftijd bij krachtvoerders met verschillend DVE-gehalte

	DVE (g/kg)	
	105	125
Droge-stofopname (kg/dag)	1,9	1,9
Energie-opname (kVEVI/dag)	2,3	2,3
Eiwit-opname (g DVE/dag)	260	295 *
Groei (g/dag)	975	1005 *
Voederconversie (kVEVI/kg groei)	2,8	2,8

* Significant verschillend

Opzet van de proef

Het effect van krachtvoer met een verschillende eiwitgehalte voor de opfok van roze-vleeskalveren is op de Waiboerhoeve onderzocht. Tijdens de opfok kregen de kalveren kunstmelk (30, 45 of 60 kg) en een rantsoen van 70% krachtvoer en 30% snijmais op droge stof basis. Tot 16 weken leeftijd werd krachtvoer met 105 of 125 g DVE per kg gevoerd. Het rantsoen had een DVE-gehalte van 95 of 110 g DVE per kg droge stof.

waardoor het koud geslacht gewicht gelijk was. Het DVE-gehalte van het krachtvoer had ook geen effect op de karkaskwaliteit.

Krachtvoer met 125 g DVE per kg voor opfok

Kalveren die krachtvoer met een hoger DVE-gehalte kregen hadden een hogere groei tijdens de opfok. Er was echter geen verschil in voederconversie, karkasgewicht en karkaskwaliteit. Opmerkelijk was dat kalveren die krachtvoer met 125 g DVE per kg kregen minder last van longproblemen hadden. Daarom wordt voor de opfok van roze-vleeskalveren voorlopig krachtvoer met ongeveer 125 g DVE per kg geadviseerd.

Figuur 2 Opfokschemata voor roze vleeskalveren

Kunstmelk:	ongeveer 45 kg kunstmelkpoeder in 10 weken
Hooi:	tweemaal per dag een beetje
Krachtvoer & snijmais:	vanaf twee weken gemengd en onbepert voeren 65% - 75% krachtvoer op ds-basis
Energiegehalte rantsoen:	krachtvoer tot 12 weken, 125 g DVE per kg minimaal 1080 VEVI per kg droge stof
Eiwitgehalte rantsoen:	tot 12 weken 110, vanaf 16 weken 90 g DVE per kg droge stof

Tabel 2 Slachteresultaten bij krachtvoerders met verschillend DVE-gehalte

	DVE (g/kg)	
	105	125
Eindgewicht (kg)	317	320 [*]
Karkasgewicht (kg)	176	176
Aanhouding (%)	55,6	55,0
Beveleedheid (EUROP)	O ⁰	O ⁰
Vetheid (EUROP)	2 ⁺	2 ⁺

* Significant verschillend

Vervolg onderzoek

Op de Waiboerhoeve zijn het afgelopen jaar verschillende opfokschemata voor roze-vleeskalveren vergeleken. Hieruit kwam naar voren dat 45 kg kunstmelk gedurende tien weken de beste resultaten gaf. Daarnaast wordt tot twaalf weken leeftijd krachtvoer met 125 g DVE per kg naast snijmais geadviseerd. Op basis van onderzoeksresultaten is een opfokschemata ontwikkeld, zie figuur 2. Dit opfokschemata is hoofdzakelijk gericht op de energie- en eiwitbehoefte. Mogelijk moeten er nog andere eisen gesteld worden, bijvoorbeeld aminozuurgehalten in het rantsoen. Daarom wordt in 1995 aandacht geschonken aan de kwaliteit van de kunstmelk en het krachtvoer voor de opfok.

Figuur 1 Groei (g/dag) bij krachtvoerders met verschillend DVE-gehalte

